

27è Premi de
narrativa curta
per Internet Tinet
(Premis Literaris
Ciutat de Tarragona
2023-2024)

Enlairament i altres contes

R. Macià • R. Casas • R. Andreu
J. Adell • L. Español • P. Gorgoll
A. Riera • M. A. Farrero • N. Martí
O. Montesó • I. Torras • E. Denia
P. Bosch • C. Centenera • C. García

Col·lecció Narrativa - 108

ENLAIRAMENT i altres contes

27è Premi de narrativa curta per Internet Tinet
(Premis Literaris Ciutat de Tarragona 2023-2024)

■■ Cossetània

Aquest llibre recull el conte premiat en el
27è Premi de narrativa curta per Internet Tinet
(Premis Literaris Ciutat de Tarragona 2023-2024)
i una selecció dels millors relats que s'hi van presentar.

El premi Tinet l'organitzen i el convoquen
l'Ajuntament de Tarragona, Òmnium Cultural del Tarragonès
i el Centre de Normalització Lingüística de Tarragona.

Van integrar el jurat de la vint-i-setena edició:
Àngel-O. Brunet, Xavier Mas, Irene Pujadas, Coia Valls, Albert Ventura
i Amadeu Roig, com a secretari.

L'edició d'aquest llibre compta amb la col·laboració de:

Diputació Tarragona

ESCOLA
D'ART I DISSENY
TARRAGONA

Primera edició: desembre del 2024

© dels textos: els autors

© d'aquesta edició:

9 Grup Editorial

Cossetània Edicions

C. de la Violeta, 6 • 43800 Valls

Tel. 977 60 25 91

cossetania@cossetania.com

www.cossetania.com

Disseny i composició: 3 x Tres

Impressió: Romanyà Valls, SA

ISBN: 978-84-1356-432-6

DL T 1106-2024

No és permesa la reproducció total o parcial d'aquest llibre, ni la seva
incorporació a un sistema informàtic, ni la seva transmissió en cap forma ni per
cap mitjà, sigui electrònic, mecànic, per fotocòpia, per gravació o altres mètodes,
sense el permís previ i per escrit dels titulars del *copyright*.

OBRA GUANYADORA

ENLAIRAMENT

Ramon Macià Codina

GUANYADOR DEL 27è PREMI DE NARRATIVA CURTA
PER INTERNET TINET

Heu sortit de la discoteca una mica suats. Les orelles et xiulen. Ella escura un gintònic en got de plàstic uns metres davant teu, ballant sobre la vorera. Sembla mentida que encara mantingui la ingravidesa a aquestes hores.

S'està fent de dia i, sense dir-vos-ho, tots dos compartiu l'angúnia que el sol no us enxampi al carrer. Us atureu davant la moto i deslligues els cascs de la cadena. Ella sacseja el cap a banda i banda per estirar la cabellera abans d'encasquetar-la. Mentre te la mires t'adones que l'hauries triat entre un catàleg de milers, de milions de persones, només pel gest, per com agafa el casc, per com se'l posa, per com s'estira amunt els pantalons fent saltirons abans de pujar a la moto, per com aixeca la cella quan s'adona que t'has quedat embadalit. Li fas un petó al coll. Put deliciosament com un cendrer.

Dones un cop de peu al pedal d'arrencada. La vespa gruny, adormida. Un altre cop de peu. Ara ha sonat com una mena de gàrgara vellutada.

—Qualsevol dia aquest trasto ens deixarà tirats —fa ella.

—Aquest trasto, reina, et porta a casa cada dia. Si és un caramel! Escolta com sona.

Cop de peu definitiu. El cor de la moto ressuscita amb un espetec rodó, juganer. Fas girar la maneta del gas per acabar de despertar-la. El motor riu, convençut.

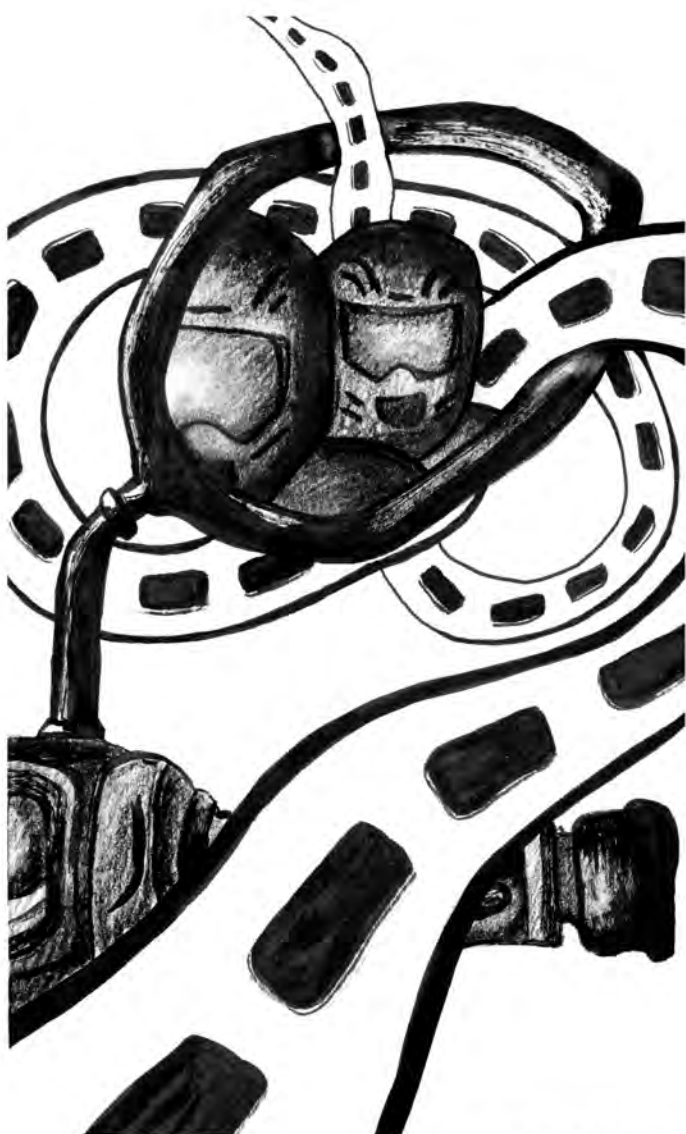
—I, a més, és de color groc llibertat! —crides.

Ella s'encavalca al seient amb un xerric de la suspensió. S'agafa a la teva cintura. Arrenqueu.

A aquesta hora els carrers són buits. És l'hora del canvi de torn entre els que viuen de nit i els que moren de dia. Pugeu per l'avinguda que t'agrada agafar sempre quan torneu. Aquella que, si mantens una velocitat constant, et permet veure com els semàfors se't van posant verds. Com si fossin sentinelles que s'anticipen al que et vindrà i et diuen tu tranquil, tira, tira.

El motor de la vespa galopa content, en quarta, vibrant sota els vostres culs. T'imagines el vaivé frenètic dels pistons, el batec dels milers de miniexplosions del motor que, de tan ràpides, es converteixen en el rugit d'una bèstia que us consola cada dia quan torneu a casa. Un cor que s'emociona a cop de gas. I se t'acut que quan arribeu a casa li diràs que li hauríeu de posar un nom a la moto, perquè ja és com de la família, i qualsevol dia es pot morir i us sabria greu.

Ella se t'arrapa fort, perquè fa una matinada fresca. Notes com els pits se li aixafen contra la teva esquena. Se t'escapa una llàgrima de la comissura dels ulls. Deu ser per culpa de la velocitat i de la visera trencada. Les línies discontinües dels carrils de l'avinguda fugen enrere i es

Marina Requena Real

desenfoquen al retrovisor, com quan veus allunyar-se la pista des d'un avió que s'enlaira. Ella t'esmuny les mans fredes dins els pantalons, fins a l'entrecreuix, i tu celebres que la vespa tingui el canvi al manillar, perquè se t'han petrificat les cames. De vegades estàs temptat de tirar amunt, amunt per l'avinguda i passar de llarg la cantonada de casa, com un taxista trampós, només per poder circular així amb ella una estona més, o per sempre. Estar en trànsit etern, sense arribar mai. No haver sortit mai d'enlloc. No tornar mai enlloc. Només avançar, tots dos, amb el gas a fons per una avinguda buida.

A la cruïlla grossa que hi ha a mig camí et sembla veure, de cua d'ull, un esportiu vermell que creix a mà dreta. Però només és un instant, i no en pots estar segur perquè tens mig cervell a l'engonal i l'altra meitat al puny del gas, i no tens ni temps de donar-li gaire importància.

La moto tampoc se n'ha adonat i encasta el far rodó a la porta de l'esportiu. Sense avisar. De ple. El manillar s'entafora a la planxa, hi penetra com si fos de mantega. Després passeu tots dos a través de la carrosseria, primer creuant el metall, després unes capes de plàstic i els teixits de la tapisseria del cotxe, fins que entreu del tot, i el llum de la moto il·lumina l'habitacle. Veieu un home panxut al volant, de mitjana edat, que no ha tingut temps ni de sorprendre's, perquè està distret parlant amb la dona que l'acompanya. La cabina fa pudor de fum i d'ambientador. Vols mirar enrere per veure si ella està bé, però tot va molt de pressa. Notes el seu casc prement-te l'esquena i penses que es deu haver arraulit per oferir menys resistència.

Entreu dins l'home per sota l'aixel·la esquerra, foradant-li la pell entre les costelles. Li travesseu uns pulmons

ennegrits de tabac i un cor petit. Sortiu per sota l'altra aixella, i abans d'entaforar-vos dins la dona, teniu temps de veure quina cançó sona a la ràdio i d'escoltar-la un moment. Us mireu i somrieu sobre el fre de mà, perquè és una cançó que us agradava ja fa temps. Milers de partícules de teixit humà, sang, trossets de plàstic i de pintura vermella floten a l'espai. Aneu directes cap a la dona, que sí que fa cara de sorpresa quan us veu. Fa aquella cara que es fa quan un s'adona de què li ve a sobre, però al mateix temps també sap del cert que ja no hi ha res a fer.

Et mires la senyora com volent dir vostè perdoni, ara passarem per dintre seu però no hi podem fer res. I també la travesseu tota per dins, de costat a costat, esquinçant-li totes les interioritats. T'agradaria demanar-los perdó, perquè, al cap i a la fi, ha estat un accident. Deuen pensar que ets un eixelebrat que torna mig trompa de la discoteca i te'ls has fotut a sobre i potser és una mica veritat però, de fet, estàs convençut que són ells que s'han saltat el semàfor en vermell, segurament perquè estaven discutint i s'han distret, o perquè l'home està borratxo i així i tot ha volgut agafar el cotxe, o potser just en aquell moment estaven trencant la relació perquè un dels dos li ha dit a l'altre que li ha sigut infidel, o què sé jo, que ja no l'estima i vol deixar-ho córrer, i ni esportiu vermell ni hòsties, que allò ja no ho salva ningú. Ves a saber, ara ja no té gens d'importància, almenys per a ells. Continueu cap a la porta de l'acompanyant. Heu perdut una mica l'equilibri, però la notes a ella ben agafada a la cintura. En sap, d'anar en moto. Ara ja fa un temps que volteu amunt i avall amb la vespa i ja no és com

ÍNDIX

OBRA GUANYADORA

Enlairament	5
<i>Ramon Macià Codina</i>	

FINALISTES

Nens de boira	13
<i>Rafel Casas i Garrosset</i>	

<i>Ratatouille</i>	19
<i>Rosana Andreu Febas</i>	

La vella agenda	27
<i>Joan Adell Álvarez</i>	

Instint	33
<i>Llorenç Español Nolla</i>	

Un tros de vida morta.....	41
<i>Pere Gorgoll Noell</i>	
Altres monarquies.....	47
<i>Aina Riera Serra</i>	
A la deriva	55
<i>M. Àngels Farrero i Biel</i>	
La flor del presseguer.....	63
<i>Núria Martí Constans</i>	
El somriure de la victòria.....	71
<i>Oriol Montesó Llaó</i>	
El fill perdut.....	79
<i>Isabel Torras Genís</i>	
La certesa	89
<i>Eva Denia Valls</i>	
L'aigua ja bull	97
<i>Pau Bosch Mola</i>	
El dorsal	107
<i>Clara Centenera Ribas</i>	
El final del camí	115
<i>Carlos García Cádiz</i>	

Les il·lustracions d'aquest llibre han estat realitzades per l'alumnat
de segon del CFGS d'Il·lustració de l'Escola d'Art
i Disseny de la Diputació de Tarragona

